

“กรณีศึกษาเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมโยธา”

คำวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (สาขาวิศวกรรมโยธา)

**รองศาสตราจารย์
ดร.สุกุล ห่อวโนทยาน**

(กรรมการจรรยาบรรณ)

๑. กรณีศึกษา ข้อ ๘ และข้อ ๑๐ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
วิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
พ.ศ. ๒๕๕๕

นายแดง กล่าวหานายดำ ระดับภาคีวิศวกร สืบเนื่องจากนายดำเป็นผู้ควบคุมงาน ทำการควบคุมงาน ไม่ตรงตามแบบแปลนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาต นายแดงจึงขอให้สภาวิศวกรดำเนินการด้านจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพวิศวกรรมของนายดำ

คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า นายดำเป็นผู้ควบคุมงานตามใบอนุญาตก่อสร้าง (แบบ อ.๑) เลขที่ ๑๖๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นการก่อสร้างอาคาร คสล. ๑ ชั้น เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยแต่นายดำเข้าไปควบคุมงานในช่วงงานก่อสร้างเพียง ๒ ถึง ๓ ครั้ง และมีการติดตามสอบถามความคืบหน้าของ งานก่อสร้างจากผู้อำนวยการกองช่าง แต่อย่างไรก็ดี คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า นายดำในฐานะวิศวกรผู้ ควบคุมงานจะต้องเข้าควบคุมงานอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันความเสียหายหรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นในระหว่าง ก่อสร้าง แต่นายดำในฐานะผู้ควบคุมงานกลับไม่มาควบคุมงานอย่างสม่ำเสมอ แม้จะไม่เกิดความเสียหาย แต่ถือว่าเป็น การละเลยการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงาน จึงเห็นสมควรลงโทษตักเตือนในข้อ ๘ และยกข้อกล่าวหาในข้อ ๑๐ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

๒. กรณีศึกษา ข้อ ๘ และข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๕

บริษัท ก. จำกัด กล่าวหานางสาวสวย ระดับสามัญวิศวกร สืบเนื่องจาก บริษัท ก. จำกัด ได้ทำสัญญาว่าจ้างออกแบบงานสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม โครงการที่พักอาศัยและโรงจอดรถหลังคาคลุม กับบริษัท ข. จำกัด โดยมีนางสาวสวยเป็นกรรมการบริษัทฯ และลงนามอนุมัติสัญญา และแบบที่ยื่นกับ สำนักงานเขตเพื่อใช้ในการรับรองรายงานคำนวณโครงสร้างอาคารที่พักอาศัยและโรงจอดรถหลังคาคลุม เมื่อ บริษัท ก. จำกัด ถามความคืบหน้าของงานนางสาวสวยกลับหลีกเลี่ยงเนื่องจากดำเนินงานไม่แล้วเสร็จตาม สัญญา และทีมงาน บริษัท ก. จำกัด พยายามติดต่อเพื่อส่งเอกสารเรียกร้องค่าเสียหายตามสัญญาฯ แต่เอกสารถูก ตีกลับ บริษัท ก. จำกัด โทรแจ้งให้นางสาวสวยรับเอกสาร แต่นางสาวสวยก็ยังเพิกเฉย ไม่มีการติดต่อขอรับ เอกสาร และไม่มีการชดใช้ค่าเสียหายใด ๆ ทั้งนี้ สำนักงานเขตได้มีหนังสือเรียกวิศวกรและสถาปนิกเข้าพบ เพื่อปรับเปลี่ยนแบบที่ยื่นขออนุญาตก่อสร้าง แต่นางสาวสวยก็เพิกเฉย ส่งผลให้การดำเนินงานล่าช้าและแบบ ไม่ได้รับอนุมัติ จากสำนักงานเขตจนกระทั่งสำนักงานเขตเรียกให้เจ้าของที่ดินนำเอกสารกลับคืน บริษัท ก. จำกัด จึงขอให้สภาวิศวกรดำเนินการด้านจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของนางสาวสวย

คณะกรรมการจรรยาบรรณได้พิจารณารายการคำนวณแล้วพบว่า คำนำน้หนักบรรทุกจร อยู่ที่ 500 kg/m^2 ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นที่พักอาศัย จึงรับฟังได้ว่านางสาวสวยในฐานะวิศวกรผู้ออกแบบและคำนวณการออกแบบเป็นโกดัง แต่ยื่นขออนุญาตก่อสร้างเป็นที่พักอาศัย ซึ่งนางสาวสวยได้ทราบข้อมูลตั้งแต่ก่อนออกแบบแล้วว่า พื้นที่ก่อสร้างของบริษัท ก. ไม่สามารถขออนุญาตก่อสร้างอาคารโกดังได้ เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการให้มีระยะร่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารได้ นางสาวสวยในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมย่อมทราบว่าการยื่นขออนุญาตก่อสร้างเป็นอาคารพักอาศัยนั้น ไม่ถูกต้องตามแบบแปลนที่ได้ออกแบบไว้ แต่ยังดำเนินการยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างผิดประเภท ทำให้ไม่ได้รับอนุญาตก่อสร้าง คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรลงโทษภาคทัณฑ์ในข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

กรณีตามสัญญาว่าจ้างออกแบบโกดัง บริษัท ข. จำกัด ต้องส่งมอบใบอนุญาตก่อสร้าง แต่เมื่อนางสาวสวยไม่สามารถส่งมอบใบอนุญาตก่อสร้างให้กับบริษัท ก. จำกัด จึงเป็นข้อพิพาทตามสัญญาจ้างทำของ และข้อเท็จจริงนางสาวสวยได้พยายามติดตามเพื่อขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง แต่ภายหลังได้มีการถอนเรื่องการยื่นขออนุญาตก่อสร้างคืนจากเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาฯ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ กรณีดังกล่าวจึงไม่สามารถรับฟังเป็นโทษแก่นางสาวสวยได้ว่า มีการกระทำอันเป็นการละทิ้งงานในการแก้ไขแบบแปลน ในฐานะวิศวกรผู้ออกแบบและคำนวณ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรให้ยกข้อกล่าวหาในข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

๓. กรณีศึกษา ข้อ ๘ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๕

ด้วยเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ได้ปรากฏข่าวจากสื่อมวลชน กรณีเกิดเหตุเครนภายในโครงการก่อสร้างคอนโดมิเนียมในกรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ระหว่างก่อสร้างพังถล่มเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ดังกล่าวมีวิศวกรที่เกี่ยวข้อง คือ นายหล่อ ระดับสามัญวิศวกร เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงาน ทั้งนี้ เลขานุการสภาวิศวกรได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวอาจเข้าข่ายเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวโทษจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของนายหล่อต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ

คณะกรรมการจรรยาบรรณได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นายหล่อในฐานะผู้ควบคุมงานตามใบอนุญาตก่อสร้าง (แบบ อ.๑) เลขที่ หข.๒๕๐/๒๕๖๐ เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมงานก่อสร้างตามใบอนุญาตก่อสร้างดังกล่าว ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกฎกระทรวงกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ผู้ครอบครองอาคาร และเจ้าของอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ (๒) ระบุว่า "ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่และความรับผิดชอบ อำนวยการหรือควบคุมให้มีการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สิน ในสถานที่ก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร และบริเวณข้างเคียงให้เป็นไปตามแผนงาน ขั้นตอน และวิธีการที่ผู้ดำเนินการกำหนดไว้" เมื่อพฤติการณ์ที่นายหล่อได้ส่งมอบสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของตนเอง พร้อมลงนามรับรองสำเนาให้กับบริษัท อ.จำกัด เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการขอรับใบอนุญาตก่อสร้าง แต่ไม่เคยเข้าไปปฏิบัติงานที่โครงการก่อสร้าง จึงรับฟังได้ว่านายหล่อ มิได้มีเจตนารับควบคุมงานในโครงการที่เกิดเหตุวิบัติ ซึ่งเข้าข่ายเป็นการลงลายมือชื่อในงานที่ตนไม่ได้ทำ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรลงโทษพักใช้ใบอนุญาตฯ ๑ ปี ในข้อ ๑๐ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

ในส่วนกรณีความผิดตามข้อ ๘ และข้อ ๑๔ คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า ยังไม่ปรากฏประจักษ์พยานหลักฐานที่จะรับฟังให้เป็นโทษแก่นายหล่อว่า มีการกระทำอันเป็นการผิดหลักปฏิบัติและวิชาการ และไม่ปรากฏว่า นายหล่อมีการปฏิบัติหน้าที่ในโครงการที่เกิดเหตุวิบัติ จึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิดกรณีละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุอันควร จึงเห็นสมควรยกข้อกล่าวหาตามข้อ ๘ และข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

๔. กรณีศึกษา ข้อ ๘ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๕

ด้วยเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ได้ปรากฏข่าวจากสื่อมวลชนกรณีเกิดเหตุหนึ่งร้านภายในโครงการก่อสร้าง บริเวณชายทะเล ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งอยู่ระหว่างการก่อสร้างพังถล่ม เป็นเหตุให้ได้มีผู้ได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์ดังกล่าว ซึ่งมีวิศวกรที่เกี่ยวข้อง คือ นายวาระดับสามัญวิศวกร ในฐานะวิศวกรผู้ควบคุมงาน ทั้งนี้ เลขานุการสภาวิศวกรได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวอาจเข้าข่ายเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกรพ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวโทษจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของนายขาวต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ

คณะกรรมการจรรยาบรรณได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นายขาวเป็นวิศวกรผู้ควบคุมงาน ในโครงการก่อสร้างอาคารที่เกิดเหตุ คสล. ๔ ชั้น ของบริษัท เอส จำกัด ซึ่งตั้งอยู่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคารฯ (แบบ อ.๑) เลขที่ ๗๕/๖๑ โดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้นิยามคำว่า “ผู้ควบคุมงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการอำนวยการหรือควบคุมดูแลการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๓ กำหนดว่า “ในการก่อสร้างอาคารผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ดำเนินการต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งการอนุญาต และต้องมีผู้ควบคุมงานตามที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาต อยู่ ณ ที่ทำการก่อสร้าง ถ้าผู้ควบคุมงานไม่อยู่ต้องตั้งตัวแทนไว้ ทั้งนี้ ไม่ทำให้ผู้ควบคุมงานหลุดพ้นความรับผิดชอบ...” และกฎกระทรวงกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ผู้ครอบครองอาคาร และเจ้าของอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๑ ในข้อ ๔ กำหนดให้ผู้ควบคุมงาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้ ๑) อำนวยการหรือควบคุมการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร และการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบอาคาร ให้เป็นไปตามแบบแปลนและรายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่พึงกระทำตามวิชาชีพ ๒) อำนวยการหรือควบคุมให้มีการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ในสถานที่ก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร และบริเวณข้างเคียง ให้เป็นไปตามแผนงาน ขั้นตอน และวิธีการที่ผู้ดำเนินการกำหนดไว้

ประกอบกับนายตรวจเขตเดินทางไปยังสถานที่เกิดเหตุ พร้อมกับโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดชลบุรี เข้าไปตรวจสอบพบว่า อุปกรณ์นั่งร้านไม่ได้มาตรฐาน รวมทั้งฐานที่รองรับเสานั่งร้านไม่มีความมั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะรับน้ำหนักคอนกรีตเหลวที่กำลังเทพื้นอยู่ทำให้นั่งร้านรับน้ำหนักไม่ได้จึงเกิดการทรุดตัวลง กรณีจึงเป็นเหตุให้ข้อกล่าวอ้างของนายขาวที่กล่าวอ้างว่า ระหว่างการก่อสร้างนายขาวได้ตรวจสอบความแข็งแรงของ Table form และนั่งร้านญี่ปุ่นให้เป็นไปตามหลักทางวิศวกรรมอย่างถูกต้องแล้ว ไม่สามารถรับฟังได้

คณะกรรมการจรรยาบรรณได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นายขาว ในฐานะผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัยตามกฎหมาย เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า อุปกรณ์นั่งร้านไม่ได้มาตรฐาน และมีการประกอบติดตั้งไม่ได้มาตรฐานรวมทั้งฐานที่รองรับเสานั่งร้านไม่มีความมั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะรับน้ำหนักคอนกรีตเหลวที่กำลังเทพื้นอยู่จนทำให้นั่งร้านรับน้ำหนักไม่ได้จึงเกิดการทรุดตัวลง นายขาวในฐานะวิศวกรผู้ควบคุมงานก็ไม่อาจปฏิเสธหน้าที่และความรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวได้ ประกอบกับในวันเกิดเหตุขณะที่มีการก่อสร้างในส่วน of โครงสร้างอาคารที่สำคัญดังกล่าว นายขาวในฐานะของวิศวกรผู้ควบคุมงานมิได้อยู่ควบคุมงานก่อสร้างอาคารดังกล่าวแต่อย่างใด คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรลงโทษพักใช้ใบอนุญาตฯ ๑ ปี ในข้อ ๘ ข้อ ๑๔ และยกข้อกล่าวโทษในข้อ ๑๐ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

๕. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๒) (๓) (๔) และ (๕) ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ (ข้อบังคับเก่า)

ด้วยเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑ สภาวิศวกรได้รับหนังสือจากนาย ก กล่าวหานาย ข ว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม สืบเนื่องจากนาย ก ได้ทำสัญญาว่าจ้างนาย ข เพื่อทำการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ ๓ ชั้น ๓ คูหา จำนวน ๒ หลัง บริเวณตำบลคลองใหม่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ซึ่งในการก่อสร้างอาคารดังกล่าว นาย ก พบว่านาย ข ได้ดำเนินการก่อสร้างในส่วนหนึ่งของโครงสร้าง และเบิกเงินเต็มจำนวน หลังจากนั้นได้ละทิ้งงานไป ในขณะที่การก่อสร้าง ฐานปูน ยังไม่แล้วเสร็จ และได้มีการเบิกค่าแรงคนงาน แต่นำคนงานไปทำงานที่อื่น รวมถึงนาย ข ได้ชักยอกนักร้านในการก่อสร้างอาคารดังกล่าวของนาย ก ไป ซึ่งนาย ก เห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม จึงขอให้สภาวิศวกรดำเนินการด้านจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของนาย ข

คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนาย ข เพิ่มความสูงของอาคารข้างต้นให้ผิดไปจากแบบที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (แบบ อ.๑) เลขที่ ๕๑/๒๕๕๓ จากเดิมที่กำหนดความสูงไว้ที่ ๓.๕๐ เมตร เป็นความสูงที่ ๔.๒๐ เมตร และเชื่อมอาคารทั้งสองเข้าด้วยกัน โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมาย นาย ข ในฐานะผู้ควบคุมงานตามใบอนุญาตก่อสร้างฯ มีหน้าที่ต้องแจ้งให้นาย ก ในฐานะเจ้าของอาคารเพื่อดำเนินการแก้ไขแบบให้ถูกต้องตามกฎหมายก่อนมิใช่ยินยอมดำเนินการให้ผิดไปจากแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกอบกับการดำเนินงานของนาย ข ที่ปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายของอาคารตามข้อร้องเรียนมีความเสียหายเกิดขึ้นหลายแห่ง กรณีดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นได้ว่า นาย ข ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมไม่เป็นไปตามหลักปฏิบัติและวิชาการที่ดี ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรลงโทษภาคทัณฑ์ในข้อ ๓ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น โดยอาศัยบทเฉพาะกาลตามความในข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๕

ในส่วนข้อ ๓ (๓) คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากนาย ก และนาย ข ตกลงทำสัญญาจ้างเหมา
งานก่อสร้างโดยตกลงราคากัน รวมทั้งค่าวัสดุสิ่งของสัมภาระ และค่าแรงงานนาย ข จึงเข้าใจว่านั่งร้านดังกล่าวเป็นของ
ตน ซึ่งเหตุที่นาย ข ชำระค่านั่งร้านให้กับนาย ก นั้น เนื่องจากนาย ข ต้องการยุติคดีในชั้นพนักงานสอบสวน ประกอบกับ
นาย ก ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการไต่สวนว่า กรณีที่นาย ข นำนั่งร้านของนาย ก ไปนั้น ได้คิดค่าเสียหายเป็น
จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) ซึ่งนาย ก และนาย ข ได้ตกลงชำระค่าเสียหายในชั้นพนักงานสอบสวน
เรียบร้อยแล้ว เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) จากกรณีดังกล่าวจึงไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและ
พยานหลักฐานประจักษ์ชัดเจนเพียงพอที่รับฟังได้ว่า นาย ข ได้กระทำการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่
ชื่อ สัตย์ สุ จ ริ ต คณะ กรรมการ จรรยาบรรณ จึง เห็นสมควรยกข้อกล่าวหาในข้อ ๓ (๓)
ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ใน
ขณะนั้น โดยอาศัยบทเฉพาะกาลตามความในข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่ง
วิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๕

ในส่วน of ข้อ ๓ (๘) และ (๙) คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนาย ก ร้องเรียนว่า นาย ข ละทิ้งงานไปนั้น ต่อมา นาย ข ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการได้เห็นว่า นาย ข ได้เข้าควบคุมงานสัปดาห์ละประมาณ ๖ วัน จนกระทั่งนาย ก ยกเลิกสัญญาด้วยวาจา นาย ข จึงมิได้เข้าไปควบคุมงานอีก ประกอบกับนาย ข ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการได้เห็นว่า นาย ก ไม่ทราบว่านาย ข ได้เข้าควบคุมงานก่อสร้างตลอดเวลาหรือไม่ เนื่องจากนาย ก มีการติดต่อกับนาย ข ผ่านแอปพลิเคชันไลน์เท่านั้น จากกรณีดังกล่าวจึงไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานประจักษ์ชัดเจนเพียงพอที่คณะกรรมการจรรยาบรรณจะสามารถรับฟังได้ว่า นาย ข ได้กระทำการอันเข้าข่ายเป็นการละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในงานที่ตนเองไม่ได้รับทำ ตรวจสอบหรือควบคุมด้วยตนเอง คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรยกข้อกล่าวหาในข้อ ๓ (๘) และ (๙) ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น โดยอาศัยบทเฉพาะกาลตามความในข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๘

๖. กรณีศึกษา ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
วิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๕๕

สภาวิศวกรได้รับหนังสือจากนางสาวปลา กล่าวหานายเสือ ระดับภาคีวิศวกร ว่าประกอบวิชาชีพวิศวกรรมโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต ไม่มีความรับผิดชอบ และไม่มีความรู้ความระมัดระวัง ปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามหลักปฏิบัติและวิชาการ ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุอันควร และกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ซึ่งเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นต้องได้รับความเสียหายอย่างแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน กรณีก่อสร้างโรงงาน และอาคารสำนักงาน นางสาวปลาได้เข้าตรวจสอบอาคารดังกล่าวพบว่า มีรอยแตกร้าวบริเวณผนังอาคารสำนักงาน อาคารโรงงาน พื้นในโรงงาน พื้นลานจอดรถ และกำแพงรั้ว อาคารทรุดตัว โดยนางสาวปลา ทราบว่านายเสือไม่ได้สำรวจสภาพชั้นดิน ตอกเสาเข็มไม่เพียงพอเป็นเหตุให้คานหัก และเทพื้นอาคาร โรงงานเพิ่มขึ้นอีก ๑ ชั้น ส่งผลให้เสาเข็มรับน้ำหนักไม่ได้ พื้นโรงงานแตกร้าว เป็นเหตุให้อาคารทรุดตัว จึงขอให้สภาวิศวกรดำเนินการด้านจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมนายเสือ

คณะกรรมการจรรยาบรรณได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจรับรองว่าเป็นไปตามแบบที่ได้รับอนุญาตนั้น เป็นการตรวจสอบทางกายภาพภายนอกโดยทั่วไปของอาคารที่โรงเรียน จึงเป็นคนละกรณีกับการก่อสร้างผิดหลักทางวิศวกรรม ซึ่งนายเสื่อดำเนินการก่อสร้างโดยไม่มีการตรวจสอบการรับน้ำหนักปลอดภัยของเสาเข็ม และได้ทำการก่อสร้างอาคารที่ฐานรากไม่มั่นคง พบการเอียงศูนย์ของเสาเข็ม การวางแผนพื้นกลวงสำเร็จรูปรวมคอนกรีตทับหน้าและคอนกรีตปรับระดับบริเวณสำนักงานที่มีความหนา ๒๘ ถึง ๓๐ เซนติเมตร ซึ่งตามแบบวิศวกรรมระบุความหนาแผ่นพื้นกลวงสำเร็จรูปรวมคอนกรีตทับหน้าแล้วมีความหนารวม ๑๕ เซนติเมตร แสดงว่าคอนกรีตปรับระดับมีความหนา ๑๓ ถึง ๑๕ เซนติเมตร และการเทพื้น คสล. หล่อในที่บริเวณโกดัง บางบริเวณมีความหนา ๔๓ เซนติเมตร ซึ่งตามแบบวิศวกรรมควรมีความหนา ๒๕ เซนติเมตร แสดงว่ามีการเทคอนกรีตปรับระดับพื้นหนา ๑๘ เซนติเมตร การดำเนินการก่อสร้างดังกล่าวเป็นการลดความสามารถในการรับน้ำหนักบรรทุก ทำให้น้ำหนักบรรทุกหายไป ปรากฏตามข้อเท็จจริงที่รับฟังได้ตามพยานหลักฐานการตรวจพบความเสียหายข้างต้น กรณีรับฟังได้ว่า นายเสื่อ ในฐานะผู้ควบคุมงานกระทำผิดหลักปฏิบัติและวิชาการ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรลงโทษพักใช้ใบอนุญาต ๒ ปี ในข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

ในส่วนข้อ ๕ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔ คณะกรรมการจรรยาบรรณได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามประจักษ์พยานหลักฐานของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นข้างต้นไม่ปรากฏว่า นายเสื่อได้ทำหนังสือรับรองวิศวกรผู้ออกแบบแนบมากับคำขออนุญาตก่อสร้าง และสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของนายเสื่อ และไม่ได้ระบุหน้าที่ในการใช้ประกอบยื่นขออนุญาตก่อสร้าง ข้อเท็จจริงข้างต้นจึงรับฟังเป็นโทษแก่นายเสื่อไม่ได้ ว่าเป็นผู้ทำการออกแบบและคำนวณอาคารที่เรียน ทั้งนี้ ได้มีการปฏิบัติงานตามที่ได้ตกลงกับนางสาวปลา จึงไม่เข้าข่ายกรณีการลงลายมือชื่อในงานที่ตนไม่ได้ทำ และนางสาวปลาได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างและให้นายเสื่อออกจากพื้นที่ก่อสร้างจึงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำอันเข้าข่ายเป็นการละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรยกข้อกล่าวหาในข้อ ๕ ข้อ ๑๐ และ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

๗. กรณีศึกษา ข้อ ๘ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
วิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๕๕

ด้วยเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒ สภาวิศวกรได้รับหนังสือจากนางตาล กล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมว่า ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม สืบเนื่องจากนางเขียว เจ้าของบ้าน บริเวณตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ได้ทำการตัดแปลงและต่อเติมอาคาร และก่อสร้างอาคารคอนกรีต ๓ ชั้น จำนวน ๑ หลัง ในการขออนุญาตตัดแปลงอาคารดังกล่าวมี นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ระดับสามัญวิศวกร เป็นผู้ควบคุมงาน ช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ นายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ระดับสามัญวิศวกร เป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง ได้ส่งคนงานเพื่อดำเนินการรื้อถอนอาคารซึ่งนางตาลเห็นว่า การรื้อถอนอาคารไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ และการออกแบบตัดแปลงต่อเติมส่งผลกระทบต่อบ้านของนางตาล เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ นางตาลได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อเทศบาลนครปากเกร็ด เพื่อให้นางเขียว เจ้าของบ้านดังกล่าวยุติการรื้อถอนและยุติการอนุญาตให้ต่อเติมอาคาร ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑ นางตาลได้ยื่นเรื่องร้องเรียนอีกครั้ง แต่ยังไม่ได้รับการตอบกลับ ทั้งนี้ ตั้งแต่ดำเนินการรื้อถอนและก่อสร้าง จนถึงเวลานางตาลร้องเรียน ไม่เคยพบ นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ในฐานะผู้ควบคุมงานแต่อย่างใด จากเหตุการณ์ดังกล่าวยังปรากฏชื่อนายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะวิศวกรผู้ควบคุมงาน ซึ่งนางตาลเห็นว่า การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม จึงขอให้สภาวิศวกรดำเนินการด้านจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง

คณะกรรมการจรรยาบรรณได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นของนายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ในช่วงเวลาที่นางตาลดำเนินการร้องเรียน กรณีได้รับความเดือดร้อนนั้น เป็นเวลาที่นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) เป็นผู้ควบคุมงานตามใบอนุญาตดัดแปลงอาคาร(แบบ อ.๑) เลขที่ ๔๒๒/๒๕๖๐ และเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมงานก่อสร้างต่อเติมบ้านของนางเขียวจนใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ แต่มิได้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงานดังกล่าว และมีได้แจ้งบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) จึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบในหน้าที่ผู้ควบคุมงานได้ การที่นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) อ้างว่าหมดหน้าที่ผู้ควบคุมงานเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุ และนายคำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) เข้ามารับหน้าที่ผู้ควบคุมงานต่อจากนายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ในคราวที่นางเขียวต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว จึงฟังไม่ขึ้น เมื่อนายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ได้ส่งมอบสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของตนเอง พร้อมลงนามรับรองสำเนาเพื่อนำไปใช้ประกอบการ ยื่นขออนุญาตก่อสร้างต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่แดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) มิได้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงานแต่อย่างใด

ประกอบกับนายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ไม่มีเจตนารับเป็นผู้ควบคุมงานตามใบอนุญาตดังกล่าว ปรากฏข้อเท็จจริงตามบันทึกถ้อยคำนายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ “นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ในฐานะผู้ควบคุมงานการก่อสร้างบ้านของนางเขียว ตามใบอนุญาตก่อสร้าง (แบบ อ.๑) เลขที่ ๔๒๒/๒๕๖๐ โดยผู้ออกแบบงานสถาปัตยกรรมบ้านของนางเขียวติดต่อให้นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ออกแบบและคำนวณโครงสร้าง และให้ลงนามเป็นผู้ควบคุมงานเพื่อยื่นขออนุญาตนายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) แจ้งกับผู้ออกแบบงานสถาปัตยกรรมว่า เมื่อได้ใบอนุญาตแล้วขอให้แจ้งนายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) พร้อมสำเนาใบอนุญาตและแบบที่ได้รับอนุญาตให้แก่ นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ด้วย เพื่อนายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) จะได้แจ้งเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน แต่นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ก็ไม่ได้รับการติดต่อกลับมาแต่อย่างใด นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ไม่ทราบว่ามีการออกใบอนุญาตแล้ว และไม่ทราบว่าได้เริ่มทำการก่อสร้างเมื่อใด โดยนายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) ก็ไม่ได้ติดต่อไปยังผู้ขออนุญาต จนกระทั่งประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ ได้ทราบจากนายนนท์ สามีของนางตาล ว่าบ้านของนางตาลเกิดรอยร้าว...” กรณีจึงรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า นายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) มีการกระทำความเข้าข่ายเป็นลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในงานที่ตนเองไม่ได้ทำ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรลงโทษภาคทัณฑ์ในข้อ ๑๐ และยกข้อกล่าวหาในข้อ ๘ และข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

คณะกรรมการจรรยาบรรณได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นของนายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) นายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ในฐานะผู้รับจ้างก่อสร้างบ้านของนางเขียว และควบคุมงานต่อจากนายแดง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) เป็นบ้านสองชั้นหลังริมมีผนังร่วมกันตามแบบที่ขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้เสาเข็มเจาะ แต่นายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ใช้เสาเข็ม Spun pile ในการก่อสร้าง โดยไม่ได้มีการแจ้งการเปลี่ยนเสาเข็ม ทั้งนี้ นายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ได้ทำการคำนวณ pile capacity ซึ่งสามารถรับน้ำหนักได้เทียบเท่ากับเสาเข็มที่ออกแบบไว้ตามบันทึกถ้อยคำนายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรให้ลงโทษตัดเดือนในข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ เพื่อตระหนักถึงหลักปฏิบัติในการทำงานเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแบบก่อสร้างอันเป็นแบบที่ได้มีการขออนุญาตไว้ต้องแจ้งรายการที่ทำการเปลี่ยนแปลงพร้อมแนบรายการคำนวณดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๕ นางเขียวได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตครั้งแรกพร้อมแจ้งเปลี่ยนชื่อผู้ควบคุมงานเป็นนายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ซึ่งนายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมงานจนกระทั่งนางเขียวบอกกล่าวเลิกจ้าง เนื่องจากต้องการดำเนินงานสถาปัตยกรรมที่เหลือเอง จึงไม่อาจรับฟังได้ว่านายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ลงนามเป็นผู้ควบคุมงานในงานที่ตนไม่ได้รับทำ และฟังไม่ได้ว่า นายดำ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุอันควรทำ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรยกข้อกล่าวหาในข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

๘. กรณีศึกษา ข้อ ๘ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
วิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
พ.ศ. ๒๕๕๕

ด้วยเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ได้ปรากฏข่าวจากสื่อมวลชนกรณีเกิดเหตุหอพักสูง ๓ ชั้น จำนวน ๓๐ ห้อง บริเวณหมู่ที่ ๒ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เกิดการทรุดตัวทำให้อาคารทั้งหมดเกิดการเอนไปทางด้านหลังที่เป็นหนองน้ำ จากการตรวจสอบเบื้องต้นพบว่า นายดี ระดับภาคีวิศวกรเป็นผู้รับผิดชอบงานออกแบบและควบคุมงานก่อสร้าง ทั้งนี้ เลขานุการสภาวิศวกรได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวอาจเข้าข่ายเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวโทษจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของนายหล่อต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ

คณะกรรมการจรรยาบรรณได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นายดีเป็นผู้ควบคุมงานอาคารที่เกิดเหตุตามใบอนุญาตก่อสร้างฯ เลขที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ (แบบ อ. ๑) ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ และเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จไปประมาณห้าปีเศษ อาคารที่เกิดเหตุ ได้เกิดการทรุดตัวทำให้อาคารทั้งหมดเกิดการเอนไปทางด้านหลังที่เป็นหนองน้ำ จนเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์ ต้องมีคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไขอาคารตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง (ก.๒๓) เลขที่ ๘๒๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ คำสั่งรื้อถอนอาคารตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๖ วรรคสอง (ก.๒๔) เลขที่ ๘๒๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ และประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์พื้นที่อันตรายอาคารทรุดตัว ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ กองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์ มีบันทึกที่ สค ๗๒๗๐๓/๗๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์ รายงานข้อเท็จจริง สรุปความได้ว่า ๑) อาคารได้ทรุดตัวลงประมาณ ๑.๐๐ เมตร ทำให้อาคารเสียรูปโครงสร้างหลัก เช่น เสา คาน เกิดการแตกร้าวรวมทั้งผนังของอาคาร ๒) อาคารทรุดเอียงไปทางด้านหลังเป็นระยะทำให้เสียรูปทรงไม่สามารถรับน้ำหนักทางแนวดิ่ง ๓) คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (เฉพาะกิจ) จึงมีความเห็นตรงกันว่าอาคารดังกล่าว ไม่สามารถซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้

จึงเห็นควรให้เจ้าของอาคารรื้อถอนเพื่อไม่ทำให้เกิดอันตรายแก่ประชาชนทั่วไป แต่อย่างไรก็ดี เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๖ นายภาณุพงศ์ วุฒินุทอง ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์ ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการไต่สวนชี้แจงข้อเท็จจริงว่า บริเวณการก่อสร้างอาคารที่เกิดเหตุเคยเป็นบ่อเลี้ยงกุ้งลึกประมาณ ๑ ถึง ๑.๕๐ เมตร โดยเจ้าของอาคารได้มีการขุดบ่อไว้ และภายหลังได้ถมดินในบริเวณดังกล่าวเพื่อก่อสร้างอาคารพิพาท และแบบที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างปรากฏชื่อนายดีเป็นผู้ออกแบบและรับรองความมั่นคงแข็งแรง ประกอบกับกระบวนการพิจารณาจรรยาบรรณกรณีกล่าวโทษ สถาปนิกได้ให้โอกาสนายดีชี้แจงข้อเท็จจริงจำนวนสี่ครั้ง แต่นายดีกลับเพิกเฉยและมิได้ชี้แจงข้อเท็จจริงแต่อย่างใด คือ ครั้งที่ ๑) วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ หนังสือที่ จบ.๔๕๙/๒๕๖๓ โดยได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๒) วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ หนังสือที่ จบ.๖๐๕/๒๕๖๕ โดยได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ ครั้งที่ ๓) วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ หนังสือที่ จบ.๔๒๒/๒๕๖๖ โดยได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๖ ครั้งที่ ๔) วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๖ หนังสือที่ จบ.๔๕๕/๒๕๖๖ โดยได้รับหนังสือแล้วเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๖

คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพฤติการณ์ของนายดี ในฐานะวิศวกรผู้รับผิดชอบการออกแบบคำนวณ และเป็นผู้ควบคุมงาน ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อบทบาท หน้าที่ และแสดงความรับผิดชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่อย่างใด ประกอบกับแบบและรายการคำนวณที่ขออนุญาตก่อสร้างฯ นายดีไม่ได้แสดงให้เห็นว่า แบบและรายการคำนวณได้มีการออกแบบและคำนวณการป้องกันการเคลื่อนตัวของดินซึ่งเป็นบริเวณบ่อเลี้ยงกุ้งเดิมแต่อย่างใด แต่เป็นการออกแบบและคำนวณการก่อสร้างตามแบบอาคารทั่ว ๆ ไป ทั้งที่อาคารที่เกิดเหตุอยู่ใกล้บริเวณแหล่งน้ำและอาจมีความไม่ปลอดภัยในการใช้อาคารระยะยาวได้ จนเป็นเหตุให้อาคารดังกล่าวเกิดการทรุดตัวลง และก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของอาคารจนไม่สามารถใช้งานอาคารดังกล่าวได้ และต้องรื้อถอนอาคารเท่านั้น คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรให้เพิกถอนใบอนุญาตฯ ในข้อ ๘ และยกข้อกล่าวหาในข้อ ๘ และข้อ ๑๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกรแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ

Thank you.

